

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet ŁÓDZKI

MONITOR KOREAŃSKI

STYCZEŃ 2026

KOREA POŁUDNIOWA WCHODZI W DECYDUJĄCĄ FAZĘ ROZLICZEŃ ZA PRÓBĘ ZAMACHU STANU Z GRUDNIA 2024 R. Prokuratura zażądała kary śmierci dla byłego prezydenta Yoon Suk-yeola, sąd skazał byłego premiera Hana Duck-soo na 23 lata więzienia za współudział w insurekcji, a postępowania wobec wojskowych i policji obejmują kolejne szczeble aparatu państwa. Równolegle konserwatywna Partia Siła Narodu ogłosiła rebranding po publicznych przeprosinach za stan wojenny, próbując odciąć się od kryzysu przed czerwcowymi wyborami lokalnymi. Skala działań karnych i politycznych pokazuje, że Seul traktuje wydarzenia z 3 grudnia jako systemowe zagrożenie dla porządku konstytucyjnego, a oczekiwania dotyczące rozliczenia elity władzy nie dotyczą wyłącznie głowy państwa.

I. WYDARZENIA SZCZEBLA CENTRALNEGO

2 stycznia: priorytety rządu na 2026 rok zostały przedstawione. Premier Kim Min-seok zaprezentował trzy główne priorytety rządu Lee Jae-myunga na 2026 rok: rozwój strategicznych sektorów przyszłości, wzmocnienie ochrony życia obywateli oraz działania na rzecz pokoju na Półwyspie Koreańskim. Podczas inauguracji pierwszego dnia pracy administracji w kompleksie rządowym w Sejongu podkreślił, że cele te będą realizowane w ramach koncepcji „otwartego rządu”, administracji wsłuchanej w głos społeczeństwa oraz państwa pewnego swojej pozycji międzynarodowej. W obszarze gospodarki Kim Min-seok wskazał na kluczowe branże określane skrótem „ABCDE”, obejmujące m.in. sztuczną inteligencję, biotechnologię, kulturę i przemysły kreatywne, sektor obronny oraz energetykę. Drugim filarem ma być polityka stawiająca ochronę życia w centrum działań państwa, ze szczególnym naciskiem na zapobieganie zgonom możliwym do uniknięcia — od katastrof przemysłowych po samobójstwa i pożary lasów. Trzecim priorytetem pozostaje deeskalacja napięć z Koreą Północną: rząd zapowiedział podtrzymanie gotowości do dialogu oraz kontynuację działań ograniczających konflikty przygraniczne, deklarując dążenie do „pokojowego współistnienia i wspólnego dobrobytu” na Półwyspie Koreańskim.

5 stycznia: w Pekinie odbył się szczyt z udziałem przewodniczącego Xi Jinpinga. Prezydent Lee Jae-myung odbył w Pekinie pierwszą od ponad ośmiu lat państwową wizytę w Chinach, spotykając się z Xi Jinpingiem na ok. 90-minutowym szczycie. Obaj przywódcy zadeklarowali wolę „pełnego

odbudowania” relacji dwustronnych od 2026 r. oraz pogłębienia partnerstwa strategicznego. Lee podkreślił znaczenie pokoju jako podstawy wzrostu, Xi wezwał do wspólnego podtrzymywania stabilności regionalnej. Zasygnalizowano stopniowe odmrażanie wymiany kulturalnej oraz walkę z nastrojami antykoreańskimi i antychińskimi. Omówiono zacieśnienie współpracy w obszarach handlu i innowacji, w tym sztucznej inteligencji. Podpisano 15 dokumentów współpracy, w tym o regularnych spotkaniach ministrów przemysłu, oraz kolejne porozumienia biznesowe. Jednocześnie brak wspólnego oświadczenia sugeruje, że szczyt otworzył raczej proces negocjacyjny niż go zamknął — dalszy postęp w relacjach gospodarczych Seulu z Pekinem może zależeć m.in.: od wyniku rozmów handlowych USA-Chiny. Komentarz dotyczący tego spotkania zob. [Blog OSA](#).

7 stycznia: antychińskie nastroje zostały skrytykowane przez Prezydenta.

Prezydent Lee Jae-myung skrytykował narastające nastroje antychińskie po doniesieniach, że głównym podejrzanym w sprawie wycieku danych klientów firmy Coupang jest obywatel Chin. Podczas spotkania z dziennikarzami w Szanghaju ostrzegł przed wyciąganiem wniosków na podstawie narodowości, podkreślając, że „bezpodstawne oskarżenia i podsycanie nienawiści są niebezpieczne i pogłębiają niepotrzebne podziały”. Lee odrzucił również zarzuty o chińską ingerencję w wybory, zaznaczając, że jego administracja będzie stanowczo reagować na dezinformację i mowę nienawiści

8 stycznia: propozycja przepisów dotyczących migrantów spotkała się z krytyką organizacji obywatelskich.

Południowokoreańskie organizacje zajmujące się prawami człowieka ostro skrytykowały projekt nowelizacji ustawy imigracyjnej [zgłoszony](#) przez deputowaną Kim Mi-ae z opozycyjnej Partii Siła Narodu, który zobowiązywałby Ministerstwo Sprawiedliwości do corocznego publikowania statystyk (w tym uwzględniających dane związane z przestępczością) dotyczących cudzoziemców, z podziałem na narodowość i status wizowy. Aktywiści ostrzegają, że takie rozwiązanie grozi stygmatyzacją migrantów i może instytucjonalizować dyskryminację. Autorzy projektu argumentują, że szczegółowe dane są potrzebne do skuteczniejszej polityki migracyjnej, jednak krytycy podkreślają, że analogiczne statystyki są już gromadzone przez policję i prokuraturę. Spór wpisuje się w szersze napięcia towarzyszące transformacji demograficznej Korei Południowej: rosnącemu zapotrzebowaniu na imigrantów przy jednoczesnym nasileniu nastrojów nacjonalistycznych.

11 stycznia: nowy lider klubu parlamentarnego Partii Demokratycznej został wybrany. Han Byung-do został wybrany na nowego lidera klubu parlamentarnego po rezygnacji jego poprzednika w związku z narastającymi zarzutami nadużyć. Han zwyciężył w drugiej turze głosowania. W wystąpieniu

inauguracyjnym Han zapowiedział przyspieszenie realizacji agendy rządu Lee Jae-myunga, w tym poprawę warunków życia obywateli. Jego wybór nastąpił w atmosferze wewnętrznego kryzysu Partii Demokratycznej, wywołanego aferą korupcyjną poprzedniego lidera, Kim Byung-kee.

12 stycznia: zmiana nazwy została zapowiedziana przez Partię Siła Narodu.

Zmiana nazwy ma na celu odbudowę wizerunku przed wyborami lokalnymi w czerwcu tego roku. Decyzja, poparta przez ponad 68 proc. władz partyjnych, wpisuje się w pakiet działań „reformatorskich” ogłoszonych przez lidera ugrupowania Janga Dong-hyeoka, który wcześniej publicznie przeprosił za próbę wprowadzenia stanu wojennego przez byłego prezydenta Yoon Suk-yeola. Rebranding ma symbolicznie odciąć partię od politycznego kryzysu po nieudanej próbie wprowadzenia stanu wojennego, która pogłębiła chaos wewnątrz ugrupowania i osłabiła jego notowania. Jeśli zmiana dojdzie do skutku, będzie to już piąty rebranding konserwatywnego obozu od 1990 r. — praktyka regularnie stosowana po impeachmentach, skandalach korupcyjnych lub porażkach wyborczych — co podkreśla skalę obecnego kryzysu oraz próbę politycznego „resetu” przed nadchodzącą kampanią.

12 stycznia: apel liderów wspólnot religijnych został poparty przez Prezydenta.

Prezydent Lee Jae-myung podczas spotkania z przedstawicielami siedmiu głównych wspólnot religijnych (m.in. buddyzmu, protestantyzmu i katolicyzmu) wyraził poparcie dla apelu o rozwiązanie Kościoła Zjednoczeniowego, Shincheonji oraz innych budzących kontrowersje ze względu na charakter kultu o znamionach sekty. Przywódcy religijni wskazywali na poważne szkody społeczne powodowane przez te grupy, w tym na powiązania religii z polityką, domagając się także przeznaczenia ich majątku na rekompensaty dla ofiar. Lee przyznał, że problem był przez lata bagatelizowany. Kościół Zjednoczeniowy jest podejrzewany o przekupywanie polityków (z obu stron sceny politycznej) oraz wpływanie na prawybory i wybory powszechne, natomiast Shincheonji miało mobilizować swoich wyznawców do wstępowania do Partii Siła Narodu przed wyborami prezydenckimi w 2022 r. w celu oddziaływania na proces nominacyjny. W styczniu prokuratura i policja powołały wspólny zespół śledczy w tej sprawie, a resort kultury rozpoczął analizę podstaw prawnych ewentualnej delegalizacji Kościoła Zjednoczeniowego.

12 stycznia: audyt Ministerstwa ds. Weteranów został zakończony.

Ministerstwo ds. Weteranów potwierdziło wyniki wewnętrznego audytu wobec dyrektora Independence Hall of Korea, Kim Hyoung-suka, torując drogę do jego odwołania. Kontrola, wszczęta we wrześniu ubiegłego roku, dotyczyła m.in. wykorzystywania obiektów muzeum do celów prywatnych, nieprawidłowości w realizacji budżetu oraz zaniedbań w obowiązkach służbowych. Resort odrzucił złożone przez Kima odwołanie. Sprawa ma również wymiar polityczny: Kim

Hyoung-suk został powołany za prezydentury Yoona Suk-yeola, a rządząca Partia Demokratyczna od miesięcy domaga się jego ustąpienia, określając go jako przedstawiciela konserwatywnego nurtu „New Right” o wypaczonym spojrzeniu na historię okresu kolonialnego. Decyzja ministerstwa wpisuje się w szerszy proces rozliczania nominacji z poprzedniej administracji oraz zaostrożenia nadzoru nad instytucjami pamięci historycznej.

13 stycznia: w Narze odbył się szczyt z udziałem Premier Japonii. Prezydent Lee Jae-myung odbył wizytę w Japonii, gdzie spotkał się z premier Sanae Takaichi, kontynuując tzw. head of state diplomacy, mającą podtrzymać poprawę relacji dwustronnych. Szczyt zwieńczył symboliczny występ obu przywódców na perkusji do utworów K-pop, który został odczytany jako gest ocieplenia stosunków po latach napięć historycznych.

W rozmowach potwierdzono wolę pogłębienia współpracy gospodarczej i bezpieczeństwa, w tym w formacie Korea-Japonia-USA, w obliczu rosnących napięć regionalnych oraz presji ze strony Chin. Lee podkreślił, że oba kraje „dzielą wspólne wartości” i powinny się wzajemnie uzupełniać. Omawiano także kwestie Korei Północnej, handel (w tym aspiracje Seulu do przystąpienia do CPTPP) oraz długotrwałe spory, jak koreański zakaz importu owoców morza z regionów dotkniętych katastrofą Fukushima. Był to piąty szczyt z udziałem prezydenta Lee i japońskiego premiera od objęcia przez niego urzędu — potwierdzając jego „pragmatyczną dyplomację” i próbę balansowania między USA, Chinami i Japonią oraz budowania „przyszłościowych” relacji z Tokio, mimo nierozwiązanych zaszłości z okresu kolonialnego i wcześniejszych konfliktów handlowych.

13 stycznia: kara śmierci dla Yoon Suk-yeola została zażądana przez prokuratora specjalnego. Specjalny zespół prokuratorski zażądał kary śmierci dla byłego prezydenta Yoona Suk-yeola, oskarżając go o przeprowadzenie zamachu stanu poprzez niekonstytucyjne ogłoszenie stanu wojennego 3 grudnia 2024 r. W mowie końcowej prokuratura określiła działania Yoona jako „bezprecedensowe zniszczenie porządku konstytucyjnego”, wskazując na użycie wojska i policji do blokowania Zgromadzenia Narodowego czy ingerencję w Krajową Komisję Wyborczą. Prokuratorzy argumentowali, że Yoon Suk-yeol próbował podporządkować sobie władzę ustawodawczą i sądowniczą oraz utrwalić własne rządy, nadużywając aparatu państwa, a największymi ofiarami jego decyzji byli obywatele. Zgodnie z koreańskim kodeksem karnym przestępstwo kierowania buntem podlega jedynie trzem możliwymi karom: karze śmierci, dożywotniemu pozbawieniu wolności z pracą przymusową lub dożywotniemu pozbawieniu wolności bez pracy przymusowej. Kary pozbawienia wolności na czas określony oraz warunkowego zawieszenia ich wykonania są niedopuszczalne. Ogłoszenie wyroku zaplanowano na 19 lutego.

Równolegle w jednym postępowaniu sąd rozpatruje sprawy siedmiu wysokich rangą urzędników wojskowych i funkcjonariuszy policji — w tym byłego ministra obrony Kim Yong-hyuna — wobec którego prokuratura domaga się dożywocia, co podkreśla skalę rozliczeń elity władzy za kryzys konstytucyjny z 2024 r.

16 stycznia: w Błękitnym Domu odbyło się spotkanie prezydenta z liderami partii politycznych. Prezydent Lee Jae-myung podczas roboczego lunchu z liderami sześciu partii parlamentarnych (bez udziału głównej opozycyjnej Partii Siła Narodu) wezwał do poparcia planów administracyjnej integracji regionów Daejeon–Chungnam oraz Gwangju–Jeonnam, argumentując, że tworzenie silnych metropolii pomoże przełamać dominację aglomeracji stołecznej. Prezydent skrytykował także nadużywanie obstrukcji parlamentarnej, wskazując, że blokuje ona realizację priorytetów rządu, w tym ustaw deregulacyjnych i socjalnych. Nieobecność Partii Siła Narodu, której przewodniczący prowadził strajk głodowy, podkreśliła pogłębiający się impas między rządem a największą siłą opozycyjną. Pałac prezydencki zaznaczył jednocześnie, że Lee pozostaje otwarty na dialog, ale nie planuje odrębnych rozmów wyłącznie z jedną partią.

16 stycznia: reforma regionalna została przedstawiona przez rząd. Rząd Korei Południowej zapowiedział przeznaczenie do 40 bln wonów (ok. 27,2 mld USD) na wsparcie reformy administracyjnej, zakładającej połączenie samorządów. Celem reformy jest utworzenie dwóch tzw. megamiast. Premier Kim Min-seok poinformował, że każda nowa jednostka – powstała m.in. z połączenia Gwangju z prowincją Jeolla Południowa oraz Daejeonu z Chungcheongiem Południowym – może otrzymywać do 5 bln wonów rocznie przez okres czterech lat. Zintegrowane miasta uzyskają status równy metropolii Seulu, w tym możliwość powołania wicemerów, rozszerzoną autonomię fiskalną oraz dostęp do specjalnych funduszy i grantów administracyjnych. Projekt zakłada także zachęty dla firm relokujących działalność do nowych regionów, w tym ulgi podatkowe, subsydia i uproszczone procedury inwestycyjne. Inicjatywa wpisuje się w strategię administracji prezydenta Lee Jae-myunga na rzecz decentralizacji i zrównoważonego rozwoju regionalnego, mającą przeciwdziałać nadmiernej koncentracji ludności i kapitału w aglomeracji seulskiej. Rząd planuje przyjąć specjalną ustawę umożliwiającą integrację jeszcze przed marcową sesją Zgromadzenia Narodowego, tak aby nowe władze zintegrowanych regionów mogły zostać wyłonione w czerwcowych wyborach lokalnych.

21 stycznia: wyrok w sprawie udziału byłego premiera w zamachu stanu został wydany przez sąd. Sąd Okręgowy Centralnego Dystryktu w Seulu skazał byłego premiera Han Duck-soo na 23 lata więzienia za pomoc w zamachu stanu i odegraniu kluczowej roli w realizacji stanu wojennego ogłoszonego przez

byłego prezydenta Yoona Suk-yeola 3 grudnia 2024 r. Wyrok, surowszy niż żądane przez prokuraturę 15 lat, po raz pierwszy wprost uznał deklarację stanu wojennego za akt insurekcji wymierzony w porządek konstytucyjny. Sąd stwierdził, że jako drugi najważniejszy urzędnik państwowy Han nie tylko nie próbował skutecznie powstrzymać decyzji prezydenta, lecz uczestniczył w działaniach mających nadać jej pozory legalności. Choć były premier zaprzeczał zarzutom, podkreślając brak realnych możliwości zablokowania decyzji, sąd uznał te wyjaśnienia za niewiarygodne. Orzeczenie wyznacza ramy prawne dla dalszego rozliczania najwyższych szczebli władzy za wydarzenia z grudnia 2024 r. Han Ducko-soo został natychmiast osadzony.

25 stycznia: nominacja dla kandydatki na minister budżetu została wycofana. Prezydent Lee Jae-myung wycofał nominację Lee Hye-hoon na stanowisko pierwszej minister planowania i budżetu po fali kontrowersji, obejmujących zarzuty mobbingu wobec współpracowników oraz nieprawidłowości przy zakupie luksusowego mieszkania. Decyzja zapadła niespełna miesiąc po ogłoszeniu kandydatury i dwa dni po jej przesłuchaniu w Zgromadzeniu Narodowym. Lee Hye-hoon, była trzykrotna parlamentarzystka konserwatywnej Partii Siła Narodu, miała symbolizować ponadpartyjne otwarcie nowej administracji. Jej rezygnacja oznacza jednak niepowodzenie pierwszej próby pragmatycznego transferu kadrowego między obozami politycznymi. Kancelaria prezydenta podkreśliła, że kandydatka nie spełniła „standardów opinii publicznej”, zapowiadając jednocześnie kontynuację polityki nominacji ponad podziałami. Sprawa wywołała krytykę procesu weryfikacji kandydatów i pozostawia nowo utworzone ministerstwo bez szefa, pogłębiając presję na administrację Lee Jae-myunga w zakresie jakości doboru kadr. To już druga wycofana nominacja ministerialna od objęcia przez niego urzędu.

29 stycznia: opinia na temat „ery robotów” została wyrażona przez Prezydenta. Podczas narady w Cheong Wa Dae (Błękitnym Domu – przywróconej nazwy dla Biura Prezydenta) Lee Jae-myung porównał obecną sytuację do XIX-wiecznych protestów przeciw maszynom parowym, podkreślając, że „gdy ruszy masywny wóz, nie da się go zatrzymać”. Zamiast oporu wobec automatyzacji prezydent apelował o przekwalifikowanie pracowników i systemowe przygotowanie państwa na rosnącą polaryzację w gospodarce napędzanej AI. Choć nie wskazał firmy z nazwy, jego słowa były powszechnie odczytywane jako reakcja na deklarację związku zawodowego Hyundai Motor, który sprzeciwił się wdrożeniu humanoidalnych robotów Atlas bez porozumienia z pracownikami.

29 stycznia: przepis wykluczający mniejsze partie został uznany za niekonstytucyjny. Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodny z konstytucją przepis, który uniemożliwia mniejszym partiom zdobycie mandatów z list

krajowych w Zgromadzeniu Narodowym, jeśli nie przekroczą 3-procentowego progu wyborczego. Orzeciono, że obecny system wyborczy strukturalnie faworyzuje dwie największe partie i zmniejsza wartość głosu wyborców oraz reprezentatywność parlamentu. Sędziowie podkreślili, że przy dominacji okręgów jednomandatowych (254 z 300 mandatów) próg wyborczy działa jak „podwójna bariera” dla małych ugrupowań. Zjawisko to dodatkowo wzmacnia praktyka tworzenia przez duże partie tzw. „partii satelickich” w celu maksymalizacji mandatów z list krajowych. W opiniach uzupełniających sędziowie Kim Sang-hwan i Jeong Jeong-mi argumentowali, że wejście małych partii do Zgromadzenia Narodowego zwiększa pluralizm i stabilizuje demokrację.

29 stycznia: były lider Partii Siła Narodu został usunięty z ugrupowania.

Partia Siła Narodu usunęła ze swoich szeregów byłego lidera Han Dong-hoona, zarzucając członkom jego rodziny manipulowanie opiniami na wewnętrznym forum partyjnym. Decyzję o najwyższym wymiarze kary dyscyplinarnej podjęła Rada Najwyższa, co automatycznie pozbawiło Hana członkostwa i zamknęło mu drogę do startu z ramienia partii w czerwcowych wyborach lokalnych. Wydalenie natychmiast wywołało otwarty bunt frakcji pro-Hana: 16 deputowanych zażądało dymisji lidera partii Jang Dong-hyeoka, a burmistrz Seulu Oh Se-hoon oskarżył obecne kierownictwo o „prywatyzację partii” i prowadzenie jej ku politycznej autodestrukcji. Sam Han nazwał decyzję „odwetem politycznym opartym na fałszerstwach”.

29 stycznia: specjalna ustawa dotycząca sektora półprzewodników została przyjęta.

Zgromadzenie Narodowe przyjęło specjalną ustawę mającą wzmocnić konkurencyjność krajowego sektora półprzewodników, jednego z kluczowych filarów eksportowych państwa. Nowe prawo tworzy ramy prawne dla kompleksowego wsparcia całego łańcucha branży – od projektowania i produkcji, po pakowanie oraz sektor materiałów, komponentów i sprzętu. Ustawa przewiduje m.in. wyznaczanie specjalnych stref przemysłowych, ułatwienia regulacyjne przy budowie infrastruktury (energia, woda, drogi), a także podstawę do udzielania ulg podatkowych i pomocy finansowej przez rząd centralny i samorządy. Koordynacją polityki ma zająć się specjalna komisja pod auspicjami prezydenta, wspierana przez dedykowany fundusz obowiązujący przez 10 lat oraz pięcioletnie plany rozwoju sektora. Szczególną rolę odgrywać ma region Yongin w prowincji Gyeonggi, gdzie Samsung Electronics i SK hynix realizują duże inwestycje produkcyjne, co ma przekształcić obszar w główny krajowy hub półprzewodników. Z ustawy ostatecznie usunięto kontrowersyjny zapis o wyłączeniu pracowników badawczo-rozwojowych z limitu 52-godzinnego tygodnia pracy. Rząd zapowiada uruchomienie przepisów wykonawczych jeszcze w tym roku, podkreślając, że półprzewodniki są strategicznym aktywem

gospodarczym i elementem bezpieczeństwa narodowego w dobie rywalizacji technologicznej oraz rozwoju sztucznej inteligencji.

KOMENTARZ

Znaczenie wniosku o karę śmierci wobec Yoon Suk-yeola. Wniosek specjalnej prokuratury o wymierzenie kary śmierci byłemu prezydentowi Yoon Suk-yeolowi ma przede wszystkim wymiar symboliczny i polityczny, a nie praktyczny. Choć koreańskie prawo formalnie dopuszcza najwyższy wymiar kary za zamach stanu, realne wykonanie takiego wyroku pozostaje skrajnie mało prawdopodobne w państwie, które ostatnią egzekucję przeprowadziło w 1997 roku. Znacznie bardziej prawdopodobnym scenariuszem, nawet w przypadku skazania w pierwszej instancji, jest kara dożywotniego pozbawienia wolności po wieloletniej ścieżce apelacyjnej.

Znaczenie obecnych żądań prokuratury należy odczytywać jako próbę jednoznacznego zakwalifikowania wydarzeń z grudnia 2024 roku nie jako nadużycia władzy, lecz jako zamachu na porządek konstytucyjny. W tym sensie państwo stara się ustanowić jasną granicę normatywną: wykorzystanie aparatu siłowego w celu utrzymania władzy, nawet krótkotrwałe i nieskuteczne, ma być traktowane na równi z klasycznymi aktami zdrady stanu. To istotna próba wzmocnienia cywilnej kontroli nad wojskiem i policją oraz sygnał odstraszący dla przyszłych przywódców.

Jednocześnie sprawa Yoona nieuchronnie przywołuje precedens Chun Doo-hwana. Choć prokuratura argumentuje, że Yoon powinien zostać ukarany surowiej niż wojskowy dyktator z lat 80., ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie Chuna, czyli dożywocie zakończone prezydenckim ułaskawieniem, pokazuje ograniczenia sądowej sprawiedliwości w przypadku byłych głów państwa. Historia ta sugeruje, że nawet najcięższy wyrok może zostać w przyszłości złagodzony w imię „pojednania narodowego”, zwłaszcza jeśli zmieni się układ polityczny.

Z perspektywy stabilności demokratycznej kluczowe pozostają nie tyle sam wymiar kary, ile konsekwentne pociągnięcie do odpowiedzialności całego łańcucha decyzyjnego — od byłego prezydenta po wojskowych i policyjnych wykonawców rozkazów. Równoległe wnioski o surowe wyroki wobec byłego

ministra obrony oraz najwyższych rangą funkcjonariuszy sugerują, że państwo stara się uniknąć personalizacji winy i podkreślić systemowy charakter naruszeń.

Ostatecznie proces Yoona będzie testem dojrzałości koreańskiej demokracji: jej zdolności do karania naruszeń konstytucji bez popadania w logikę odwetu oraz do egzekwowania odpowiedzialności przy jednoczesnym zachowaniu stabilności politycznej. Niezależnie od finalnego wyroku, sprawa ta już teraz redefiniuje granice dopuszczalnej władzy wykonawczej w Republice Korei i może stać się jednym z najważniejszych punktów odniesienia dla przyszłych kryzysów ustrojowych.

Koreańskie reakcje na aresztowanie Maduro. Reakcje obu Korei na zatrzymanie prezydenta Wenezueli Nicolása Maduro przez Stany Zjednoczone unaoczniają zasadniczo odmienne wizje porządku międzynarodowego w Seulu i Pjongjangu — oraz ich odmienne kalkulacje bezpieczeństwa.

W przypadku Seulu zaznaczył się przede wszystkim pragmatyzm, zarządzanie kryzysem i wewnętrzna polaryzacja. Administracja prezydenta Lee Jae-myunga skoncentrowała się przede wszystkim na minimalizowaniu ryzyka wtórnego: ochronie obywateli, przygotowaniu planów ewakuacji oraz dyplomatycznym wezwaniu do deeskalacji. Ministerstwo Spraw Zagranicznych ograniczyło się do apelu o „maksymalne wysiłki na rzecz złagodzenia sytuacji” oraz podkreślenia potrzeby przywrócenia demokracji w Wenezueli drogą dialogu. Reakcja Seulu nie odbiegała od większości krajów Zachodnich.

Ta wyważona linia odzwierciedla strukturalne ograniczenia Seulu jako sojusznika USA, który jednocześnie pozostaje wysoce wrażliwy na precedensy użycia siły w stosunkach międzynarodowych. Dla Korei Południowej unilateralna operacja amerykańska rodzi bowiem pytania nie tylko o Amerykę Łacińską, lecz także o możliwe analogie w Azji Wschodniej — od Półwyspu Koreańskiego po Cieśninę Tajwańską.

Jednocześnie wydarzenie to ujawniło głęboką polaryzację wewnętrzną. Rządząca Partia Demokratyczna akcentowała kwestie bezpieczeństwa obywateli i krytykowała jednostronne użycie siły przez USA jako „naruszenie prawa międzynarodowego”. Konserwatywna Partia Siła Narodu przeciwnie, wykorzystała upadek Maduro jako instrument krytyki obecnej administracji, przedstawiając Wenezuelę jako przestrożę przed koncentracją władzy i ekspansywną polityką fiskalną. Szczególnie istotne były głosy sugerujące, że logika zastosowana wobec Maduro mogłaby w przyszłości zostać użyta wobec Kim Jong-una. Takie narracje pokazują, że w południowokoreańskiej debacie

publicznej operacja USA została szybko włączona w lokalny dyskurs o Korei Północnej i legitymacji użycia siły wobec „państw przestępczych”.

Z kolei Korea Północna postawiła na selektywną krytykę i utrzymanie strategicznej niejednoznaczności. Ministerstwo Spraw Zagranicznych potępiło działania USA jako „rażące naruszenie suwerenności” i „pogwałcenie Karty Narodów Zjednoczonych”, określając je jako przejaw „brutalnej natury” amerykańskiej hegemonii. Jednocześnie powstrzymano się od szerszej krytyki, co sugeruje świadome „czekanie na rozwój sytuacji”.

Dla Pjongjangu sprawa Wenezueli ma znaczenie wykraczające poza solidarność z antyamerykańskim partnerem. Jest ona kolejnym sygnałem ostrzegawczym dotyczącym gotowości USA do bezpośredniego działania przeciwko przywódcom uznawanym za zagrożenie międzynarodowe. Nieprzypadkowo północnokoreańska krytyka zbiegła się w czasie z testami raketowymi i retoryką o konieczności dalszego wzmacniania odstraszania nuklearnego. W tym sensie zatrzymanie Maduro staje się kolejnym „punktem odniesienia” w strategicznych kalkulacjach Kim Jong-una, wzmacniając argumentację na rzecz przyspieszonego rozwoju zdolności ofensywnych i odrzucania propozycji denuklearyzacji. .

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

13 stycznia: seminarium dotyczące współpracy zostało zorganizowane przez ukraińskie i koreańskie think tanki. Ukraiński think tank New Europe Center oraz południowokoreański Asan Institute for Policy Studies zorganizowały internetową debatę ekspercką poświęconą aktualnym wyzwaniom bezpieczeństwa oraz perspektywom pogłębienia współpracy między demokracjami Europy i Azji. Spotkanie stanowiło kontynuację dialogu zapoczątkowanego w październiku 2025 r. W dyskusji udział wzięli eksperci z Ukrainy i Korei Południowej, którzy wymienili poglądy na temat przebiegu wojny Rosji przeciwko Ukrainie, ograniczeń w międzynarodowym wsparciu dla Kijowa oraz możliwych scenariuszy politycznego rozwiązania konfliktu. Szczególną uwagę poświęcono mechanizmom międzynarodowej odpowiedzialności karnej za zbrodnię agresji i zbrodnie wojenne popełnione przez Rosję. Istotnym wątkiem rozmów była również rosnąca współpraca Rosji z Koreą Północną. Oddzielny panel poświęcono statusowi północnokoreańskich jeńców wojennych oraz ramom prawnym regulującym ich sytuację, podkreślając

znaczenie repatriacji do Korei Południowej zgodnie z prawem międzynarodowym.

28 stycznia: rozmowy o współpracy gospodarczej odbyły się w Ambasadzie Korei Południowej w Pradze. Ambasador Hong Young-ki spotkał się z wiceministrem przemysłu i handlu Czech, Janem Sechterem. Głównym tematem było pogłębienie współpracy gospodarczej, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w energetykę jądrową i zaawansowane technologie.

30 stycznia: współpraca obronna na poziomie akademickim została omówiona z Polską. Delegacja Narodowego Uniwersytetu Changwon (Changwon National University) odbyła wizytę roboczą w Polsce w ramach przygotowań do uruchomienia europejskiego biura uczelni oraz zacieśnienia współpracy w sektorze obronnym. Przedstawiciele uniwersytetu przeprowadzili inspekcję potencjalnych lokalizacji przyszłego biura we Wrocławiu oraz odbyli spotkania z władzami miasta i Polską Akademią Wojsk Lądowych.

W skład delegacji weszli dyrektor ds. współpracy międzynarodowej Kim Tae-sik, zastępca dyrektora Kim Young-chan oraz szef Centrum Współpracy Globalnej Lee Seong-hwan. Podczas rozmów z przedstawicielami Akademii Wojsk Lądowych oraz Agencji Inwestycyjnej miasta Wrocław strony omówiły możliwości współpracy badawczej w obszarze przemysłu obronnego, a także rozszerzenie wymiany naukowców i studentów. Uzgodniono rozpoczęcie prac nad memorandum o współpracy (MOU), które ma sformalizować partnerstwo instytucjonalne.

30 stycznia: gotowość do pogłębienia współpracy energetycznej z Koreą Południową została zasygnalizowana przez Słowenię. W rozmowie z mediami ambasador Słowenii w Seulu Jernej Müller podkreślił, że w obliczu globalnych wyzwań związanych z bezpieczeństwem energetycznym jego kraj postrzega Koreę Południową jako strategicznego partnera w transformacji energetycznej. Dyplomata zaznaczył, że słoweńska polityka energetyczna koncentruje się równolegle na redukcji emisji gazów cieplarnianych, zwiększaniu udziału odnawialnych źródeł energii oraz zapewnieniu stabilnych dostaw energii elektrycznej poprzez energetykę jądrową. W tym kontekście Lublana liczy na szersze zaangażowanie koreańskich przedsiębiorstw. Szczególną rolę w planach Słowenii odgrywa wodór. Kraj rozwija obecnie projekt North Adriatic Hydrogen Valley we współpracy z Włochami i Chorwacją, zakładający produkcję ponad 5 tys. ton wodoru rocznie. Strona słoweńska zadeklarowała gotowość do udostępnienia infrastruktury testowej koreańskim firmom, wskazując na sprzyjające warunki dla projektów pilotażowych.

Ambasador Müller odniósł się także do współpracy w obszarze energetyki jądrowej, podkreślając, że mimo wycofania się Korea Hydro & Nuclear Power

z przetargu na nowy blok jądrowy, koreańskie podmioty pozostają zaangażowane w eksploatację i utrzymanie elektrowni Krško. Jak zaznaczył, obecność Korei w słoweńskim sektorze jądrowym jest już ugruntowana.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

2 stycznia: gotowość na powrót do dialogu międzykoreańskiego została wyrażona przez Seul. Minister ds. zjednoczenia Chung Dong-young wezwał Koreę Północną do wznowienia dialogu, deklarując gotowość Seulu do rozmów „w każdym czasie, miejscu i na każdy temat” w celu obniżenia napięć międzykoreańskich. W noworocznym wystąpieniu podkreślił, że administracja prezydenta Lee Jae-myunga zamierza aktywnie wspierać wymianę pozarządową oraz współpracę humanitarną, w tym w obszarze zdrowia publicznego i pomocy medycznej, bez ingerencji państwa. Chung zaznaczył również, że Korea Południowa nie popiera koncepcji zjednoczenia przez absorpcję KRLD. Jako jeden z możliwych obszarów współpracy wskazał projekty turystyczne, m.in. wokół strefy Wonsan-Kalma oraz miasta Samjiyon. Apel wpisuje się w szerszą strategię rządu, zakładającą deeskalację napięć i stopniowe odbudowywanie kanałów komunikacji z Pjongjangiem.

4 stycznia: pociski balistyczne zostały wystrzelone przez KRLD. Korea Północna wystrzeliła kilka pocisków balistycznych w kierunku Morza Japońskiego (Morza Wschodniego), co było jej pierwszym testem raketowym w tym roku. Próba raketowa nastąpiła w dniu planowanego wyjazdu prezydenta Lee Jae-myunga do Pekinu na rozmowy z przewodniczącym Xi Jinpingiem i została przez analityków powiązana z amerykańską operacją wojskową w Wenezueli oraz zatrzymaniem prezydenta Nicolása Maduro. Pociski przeleciały ok. 900 km i wpadły do morza; Seul podkreślił ścisłą koordynację z USA i Japonią oraz utrzymanie podwyższonej gotowości. Narodowe Biuro Bezpieczeństwa potępiło testy jako naruszenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i wezwało Pjongjang do powstrzymania dalszych prowokacji.

11 stycznia: komunikat w sprawie prowokacji z użyciem dronów został wydany przez Koreę Południową. Błękitny Dom oświadczył, że Korea Południowa nie ma zamiaru prowokować ani drażnić Północy, odpowiadając na kolejne oskarżenia Pjongjangu o wtargnięcia południowokoreańskich dronów na terytorium KRLD. Pałac prezydencki zapowiedział wojskowo-policyjne dochodzenie w sprawie incydentów z września oraz 4 stycznia i szybkie upublicznienie jego wyników, deklarując jednocześnie kontynuację działań na rzecz deeskalacji napięć międzykoreańskich. Reakcja Seulu nastąpiła po

żądaniach Kim Yo-jong, siostry Kim Jong-una, domagającej się szczegółowych wyjaśnień w sprawie naruszenia północnokoreańskiej „suwerenności”. Południowokoreańskie wojsko zaprzeczyło, jakoby wysyłało drony lub używało modeli zaprezentowanych przez Północ, dopuszczając możliwość udziału podmiotów prywatnych.

16 stycznia: procedury importu z Korei Północnej mają zostać uproszczone.

Ministerstwo ds. Zjednoczenia zapowiedziało uproszczenie procedur importu północnokoreańskiej żywności przetworzonej, co ma stworzyć instytucjonalne podstawy do wznowienia prywatnej wymiany handlowej między Koreami. Zmiany obejmują m.in. przeniesienie obowiązku składania dokumentów importowych na etap zatwierdzania wniosku (zamiast przy ostatecznej deklaracji), dopuszczenie dokumentów zastępczych przy rejestracji zakładów produkcyjnych oraz zastąpienie inspekcji na miejscu kontrolami bezpieczeństwa po wjeździe towarów do Korei Południowej. Rząd argumentuje, że nowe rozwiązania uwzględniają realia zamrożonych relacji międzykoreańskich, które uniemożliwiają pozyskiwanie oficjalnych dokumentów z Pjongjangu. Resort zapowiada wdrożenie przepisów od lutego, podkreślając, że celem jest stopniowe ożywienie współpracy gospodarczej na poziomie prywatnym mimo utrzymujących się napięć politycznych.

19 stycznia: wroga retoryka została odnotowana w północnokoreańskich placówkach edukacyjnych.

Północnokoreańskie media opublikowały zdjęcia z Centralnego Domu Edukacji Klasowej w Pjongjangu, na których Korea Południowa określana jest jako „wrogi kraj numer jeden” i „niezmienny arcywróg”. Przekaz, rozpowszechniany w ramach obchodów 80-lecia Socjalistycznej Patriotycznej Ligi Młodzieży, wpisuje się w nową linię ideologiczną reżimu Kim Jong-una, definiującą relacje międzykoreańskie jako stosunki między dwoma wrogimi państwami.

20 stycznia: wezwanie do szczegółowego śledztwa w sprawie incydentu z dronem zostało wystosowane przez Prezydenta.

Prezydent Lee Jae-myung polecił przeprowadzenie gruntownego śledztwa w sprawie cywila podejrzanego o wysłanie drona na terytorium Korei Północnej, określając ten czyn jako „niedopuszczalny” i porównując go do aktu mogącego sprowokować konflikt zbrojny. Podczas posiedzenia rządu Lee Jae-myung podkreślił, że nielegalne loty dronów nad KRLD są równoznaczne z „oddaniem strzału” w stronę Pjongjangu i wymagają stanowczej reakcji państwa. Prezydent skrytykował również ministra obrony Ahn Gyu-backa za niewykrycie aktywności dronów, wskazując na poważne luki w systemie nadzoru. Jednocześnie wezwał do unikania dalszej eskalacji napięć z Koreą Północną. Sprawa nabiera szczególnego znaczenia w kontekście żądań Pjongjangu dotyczących przeprosin za domniemane naruszenia suwerenności.

20 stycznia: liczba osób uciekających z KRLD do Korei Południowej ustabilizowała się po pandemii. Według danych Ministerstwa ds. Zjednoczenia w 2025 r. do Korei Południowej przybyło 224 uciekinierów z Korei Północnej, nieco mniej niż rok wcześniej. Zdecydowaną większość stanowiły kobiety, co odzwierciedla utrzymujące się wzorce migracyjne. Ministerstwo ds. Zjednoczenia wskazało, że po pandemicznym załamaniu napływu liczba uciekinierów ustabilizowała się na umiarkowanym poziomie i może pozostać podobna w kolejnych latach, m.in. z uwagi na osoby przebywające obecnie w krajach trzecich.

21 stycznia: zabieganie o wznowienie dialogu na linii USA-KRLD zostało zapowiedziane przez Seul. Prezydent Lee Jae-myung zapowiedział intensyfikację działań dyplomatycznych na rzecz wznowienia dialogu między USA a Koreą Północną oraz stworzenia warunków do odblokowania rozmów międzykoreańskich. Podczas noworocznej konferencji prasowej podkreślił, że Seul chce pełnić rolę inicjatora i mediatora procesu dialogu, deklarując gotowość do stopniowych, pragmatycznych kroków służących obniżeniu napięć na Półwyspie. Lee zapowiedział także dążenie do przywrócenia zawieszzonego w 2024 r. porozumienia wojskowego z 19 września 2018 r., którego celem było zapobieganie przypadkowym starciom w obszarach granicznych i budowanie zaufania militarnego między obiema Koreami. Jednocześnie prezydent zwrócił uwagę na postępy Pjongjangu w programie nuklearnym i raketowym, wskazując na potrzebę realistycznych negocjacji: od zatrzymania dalszej produkcji materiałów jądrowych i rozwoju technologii ICBM, przez stopniową redukcję arsenału, aż po długofalową denuklearyzację. Lee Jae-myung ponownie zadeklarował przywiązanie do wizji „bezatomego” pozbawionego broni nuklearnej Półwyspu Koreańskiego, opartej na sojuszu z USA, własnych zdolnościach obronnych i pragmatycznej dyplomacji. Jednocześnie prezydent Lee podkreślił, że zdaje sobie sprawę z przeszkód – przede wszystkim nieufności ze strony KRLD, wzmocnionej przez incydent z dronem.

22 stycznia: budżet na projekty międzykoreańskie został zatwierdzony przez rząd. Rząd Korei Południowej zatwierdził 17,1 mld wonów na projekty wspierające wymianę międzykoreańską w obszarach kultury, pomocy humanitarnej i współpracy gospodarczej. Decyzję podjęto podczas pierwszego od czterech lat posiedzenia Komitetu ds. Wymiany i Współpracy Międzykoreańskiej pod przewodnictwem ministra ds. zjednoczenia Chung Dong-younga. Środki obejmują m.in. finansowanie wspólnego słownika języka koreańskiego, badań DNA rodzin rozdzielonych wojną oraz prac archeologicznych w Kaesongu. Działania te wpisują się w strategię administracji Lee Jae-myunga, zakładającą odbudowę kanałów współpracy z KRLD mimo ograniczonej reakcji Pjongjangu.

27 stycznia: seria testów pocisków balistycznych została przeprowadzona przez KRLD. Korea Północna wystrzeliła kilka krótkiego zasięgu pocisków balistycznych w kierunku Morza Japońskiego (Morza Wschodniego), co Seul uznał za demonstrację siły przed zaplanowanym na luty kongresem Partii Pracy Korei. Południowokoreańskie Siły Zbrojne poinformowały o ścisłej koordynacji z USA i Japonią w zakresie monitorowania sytuacji i wymiany informacji. Incydent zbiegł się z wizytą w Seulu podsekretarza obrony USA ds. polityki Elbridge'a Colby'ego oraz rozmowami sojuszniczymi na temat roli Korei Południowej w regionalnej architekturze bezpieczeństwa. MSZ Korei Południowej podkreśliło, że testy rakietowe naruszają rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ i spotkają się ze skoordynowaną reakcją społeczności międzynarodowej.

KOMENTARZ

Od zjednoczenia do pokojowego współistnienia w rządowej narracji. Promowana przez prezydenta Lee Jae-myunga „pragmatyczna dyplomacja” zaznacza się w retoryce skierowanej w stronę Korei Północnej, obserwowanej podczas noworocznych konferencji prasowych rządu i dokumentach przedstawiających wizję relacji międzykoreańskich w 2026 roku. Wypowiedzi prezydenta Lee Jae-myunga sygnalizują istotną zmianę w narracji dotyczącej przyszłości Półwyspu Koreańskiego: z normatywnego celu zjednoczenia na rzecz priorytetu stabilności, zapobiegania konfliktowi i długofalowego pokojowego współistnienia z KRLD. Choć formalnie idea zjednoczenia pozostaje wpisana w konstytucyjny porządek Republiki Korei (art. 4 Konstytucji stanowi, że państwo „dąży do pokojowego zjednoczenia opartego na zasadach wolności i demokracji”), w praktyce administracja Lee redefiniuje ją jako cel odległy i podporządkowany zarządzaniu aktualnymi zagrożeniami bezpieczeństwa.

Zmiana ta odzwierciedla realistyczną ocenę środowiska strategicznego. Korea Północna nie tylko pozostaje niewrażliwa na inicjatywy wznowienia dialogu, ale także konsekwentnie umacnia swój status państwa nuklearnego, dążąc do jego międzynarodowej normalizacji. W tym kontekście postulowane przez Lee Jae-myunga podejście etapowe, obejmujące najpierw zamrożenie programu nuklearnego i rozmowy o redukcji zbrojeń, oznacza odejście od dotychczasowej dominacji języka pełnej denuklearyzacji jako warunku wstępnego rozmów. Taka korekta może zwiększyć przestrzeń negocjacyjną, ale jednocześnie rodzi ryzyko legitymizowania de facto nuklearnego statusu KRLD.

Na zmianę kalkulacji Seulu nakłada się równoległe radykalna redefinicja narracji po stronie północnokoreańskiej. Od końca 2023 r. Kim Jong-un konsekwentnie przedstawia Republikę Korei nie jako partnera potencjalnego zjednoczenia, lecz jako „wrogie państwo numer jeden”, a relacje międzykoreańskie jako relacje między dwoma wrogimi państwami. Nowa linia ideologiczna została wzmocniona poprzez zmiany w przekazie propagandowym, edukacji politycznej oraz publiczne potępienie południowokoreańskiej konstytucyjnej zasady zjednoczenia jako dowodu „wrogich zamiarów absorpcyjnych”. Deklaratywne zerwanie z narracją wspólnoty narodowej znacząco ogranicza przestrzeń dla tradycyjnych form dialogu i podważa sens operacyjnego utrzymywania zjednoczenia jako krótkoterminowego celu politycznego.

Równoległe przesunięcie akcentu ze „zjednoczenia” na „pokojowe współistnienie” wpisuje się w szerszą ewolucję południowokoreańskiej debaty publicznej, w której maleje społeczna mobilizacja wokół idei absorpcyjnej integracji Północy, a rośnie poparcie dla stabilnego zarządzania podziałem. W ujęciu administracji Lee Jae-myunga bezpieczeństwo codzienne i przewidywalność relacji międzykoreańskich stają się ważniejsze niż symboliczne utrzymywanie narracji o nieuchronnym zjednoczeniu.

Istotnym elementem tej strategii jest także rola Stanów Zjednoczonych, zwłaszcza w kontekście możliwego wznowienia dialogu amerykańsko-północnokoreańskiego. Seul pozycjonuje się jako pośrednik rozmów i mediator, licząc, że kanały Waszyngton-Pjongjang mogą stworzyć warunki do deeskalacji, której nie udało się osiągnąć wyłącznie poprzez inicjatywy międzykoreańskie. Jednocześnie uzależnia to skuteczność polityki Lee od zmiennych kalkulacji strategicznych USA i osobistego stylu prezydenta Trumpa.

W dłuższej perspektywie redefinicja celu zjednoczenia może oznaczać przejście Republiki Korei w stronę modelu „zarządzanego podziału”: stabilnego współistnienia dwóch państw koreańskich przy zachowaniu aspiracyjnego, lecz nieoperacyjnego celu zjednoczenia. Choć podejście to zwiększa szanse na krótkoterminową deeskalację, niesie też ryzyko utrwalenia status quo i osłabienia międzynarodowej presji na denuklearyzację. Strategiczny dylemat Seulu polega więc na znalezieniu równowagi między realizmem bezpieczeństwa a zachowaniem długofalowej wizji transformacji ładu na Półwyspie Koreańskim.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

